

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., v právní věci žalobce: **Mgr. M. Š.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 4. 2010, č. j. MV-33956-25/KM-2008, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 19. 2. 2014, č. j. 8 A 167/2010 – 70,

t a k t o :

Usnesení Městského soudu v Praze ze dne 19. 2. 2014, č. j. 8 A 167/2010 – 70, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví uvedeného usnesení Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), kterým byla podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), odmítnuta jako opožděná žaloba, kterou se stěžovatel domáhal zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného.

I. Vymezení věci

[2] Předmětem sporu je posouzení včasnosti stěžovatelem podané žaloby.

[3] Městský soud konstatoval, že žalobou napadené rozhodnutí žalovaného se podle § 24 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), považuje za doručené stěžovateli dne 3. 5. 2010, tj. posledním dnem desetidenní lhůty počítané ode dne, kdy byla písemnost obsahující žalobou napadené rozhodnutí připravena k vyzvednutí, a adresát si ji v této lhůtě nevyzvedl.

[4] Poslední den pro podání žaloby tak podle městského soudu připadl na pondělí 5. 7.

2010. Žaloba byla podána až dne 7. 7. 2010, a to osobně na podatelnu městského soudu. Městský soud tedy dospěl k závěru, že byla žaloba podána opožděně, a proto ji podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. odmítl.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření ke kasační stížnosti

[5] Proti usnesení městského soudu brojí stěžovatel kasační stížností, jejíž důvody podřazuje pod § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. Stěžovatel nezpochybňuje závěr městského soudu, že se žalobou napadené rozhodnutí žalovaného považuje za doručené stěžovateli dne 3. 5. 2010. Stěžovatel nezpochybňuje ani závěr městského soudu, že žaloba byla podána k soudu ve středu 7. 7. 2010.

[6] Stěžovatel však rozporuje závěr městského soudu, že posledním dnem pro podání žaloby bylo pondělí 5. 7. 2010. Stěžovatel namítá, že v pondělí dne 5. 7. 2010 byl státní svátek a stejně tak byl státní svátek i v úterý 6. 7. 2010. Podle § 57 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), tak byla posledním dnem pro podání žaloby středa 7. 7. 2010, kdy byla žaloba skutečně podána. Žaloba proto byla podána včas.

[7] Nad rámec nosných důvodů kasační stížnosti stěžovatel vyjadřuje své znepokojení nad skutečností, že k vydání usnesení o odmítnutí žaloby došlo až za 3 a půl roku od podání žaloby. Včasnost podání žaloby patří mezi podmínky řízení, které soud zkoumá kdykoliv za řízení a které by z povahy věci měl zkoumat mezi prvními, již na začátku řízení. Dobu 3 a půl roku od podání žaloby do vydání rozhodnutí soudu považuje stěžovatel za nepřiměřenou. O to více je taková doba nepřiměřená ve věci, jejímž předmětem je soudní přezkum rozhodnutí o odepření poskytnutí informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“). Poskytnutí informace má pro žadatele praktický význam jen tehdy, je-li jeho žádost vyřízena a informace poskytnuta bez prodlení. Informace poskytnutá po letech trvání soudního sporu má už jenom historickou, nikoliv praktickou hodnotu.

[8] S ohledem na výše uvedené stěžovatel navrhuje, aby Nejvyšší správní soud zrušil napadené usnesení městského soudu pro nezákonnost.

[9] Žalovaný se k podané kasační stížnosti ve stanovené lhůtě nevyjádřil.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[10] Nejvyšší správní soud nejprve posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že kasační stížnost byla podána včas, jde o rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost přípustná, a stěžovatel má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie (§ 105 odst. 2 s. ř. s.). Poté přezkoumal napadené usnesení městského soudu v rozsahu kasační stížnosti a v rámci uplatněných důvodů (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.), ověřil při tom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že kasační stížnost je důvodná.

[11] V posuzované věci je nesporné, že se žalobou napadené rozhodnutí žalovaného považuje podle § 24 odst. 1 správního řádu za doručené stěžovateli dne 3. 5. 2010. Rovněž je nesporné, že stěžovatel podal žalobu proti napadenému rozhodnutí žalovaného osobně na podatelnu městského soudu dne 7. 7. 2010.

[12] Lhůta pro podání žaloby proti rozhodnutí správního orgánu je upravena v § 72 odst. 1 s. ř. s. Podle tohoto ustanovení lze žalobu podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou.

[13] Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje s dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.

[14] Podle § 40 odst. 3 s. ř. s. případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den.

[15] Podle § 1 zákona č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění rozhodném pro posuzovanou věc (dále jen „zákon o státních svátcích“), se dny 1. leden - Den obnovy samostatného českého státu, 8. květen - Den vítězství, 5. červenec - Den slovanských věrozvěstů Cyrila a Metoděje, 6. červenec - Den upálení mistra Jana Husa, 28. září - Den české státnosti, 28. říjen - Den vzniku samostatného československého státu a 17. listopad - Den boje za svobodu a demokracii prohlašují za státní svátky České republiky.

[16] Podle § 3 zákona o státních svátcích jsou státní svátky a ostatní svátky dny pracovního klidu, kromě dnů nepřetržitého odpočinku zaměstnance v týdnu.

[17] Z výše uvedeného je zřejmé, že podle § 40 odst. 2 s. ř. s. by poslední den lhůty pro podání žaloby připadl na sobotu 3. 7. 2010. Podle § 40 odst. 3 s. ř. s. je však posledním dnem pro podání žaloby nejbližší následující pracovní den. S ohledem na skutečnost, že dne 4. 7. 2010 byla neděle, dne 5. 7. 2010 a 6. 7. 2010 státní svátky, jakožto dny pracovního klidu, tak poslední den pro podání žaloby připadá na středu 7. 7. 2010. Žaloba tedy byla podána včas.

[18] Nejvyšší správní soud nad rámec rozhodovacích důvodů považuje za nutné se pozastavit nad skutečností, že k odmítnutí žaloby pro opožděnost došlo až 3 a půl roku po jejím podání. Je obtížně pochopitelné, proč městskému soudu trvalo odmítnutí žaloby pro opožděnost tak dlouho. Včasnost podané žaloby by měla být jednou z prvních věcí, kterou by měl správní soud v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu zkoumat.

IV. Závěr

[19] Nejvyšší správní soud shledal naplnění důvodu kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., neboť v posuzovaném případě nebyly splněny podmínky pro odmítnutí žaloby podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. Proto kasační stížností napadené usnesení městského soudu zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení. V tomto řízení je městský soud vázán právním názorem vysloveným Nejvyšším správním soudem v tomto rozsudku.

[20] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne městský soud v novém rozhodnutí, jak je stanoveno v § 110 odst. 3 s. ř. s.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. června 2014

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu